

بسم الله الرحمن الرحيم

این جلسه از لحاظ معنوی جلسه ی بسیار پر عظمتی است. حقیقتاً برای يك ملت مایه ی افتخار است که پدران و مادرانی، جگرگوشگان خودشان را با این کیفیت در راه خدا به دست خودشان بفرستند و این عزیزان به شهادت برسند و این داغ بزرگ و سنگین به خاطر رضای الهی به کام آنان شیرین بیاید؛ آن هم پدران و مادرانی که بعضاً دو فرزند پسر داشتند، هر دو شهید شدند؛ سه فرزند آنها به شهادت رسیدند؛ چهار فرزند آنها به شهادت رسیدند؛ اینها چیز کوچکی نیست، مخصوص يك بخش از کشور ما و ملت ما هم نیست. شما جمع حاضر که این خصوصیت بسیار با عظمت در شما هست، پدران و مادران چنین جوانانی هستید که از نقاط مختلف کشور، از اقوام گوناگون کشور و از شهرهای مختلف کشور در میان شما هستند؛ از فارس، از عرب، از ترک، از کرد، از ترکمن، از بلوچ. کدام ملت يك چنین ترکیب شگفت آوری را در خود دارد؟ من در همین سفر کردستان خانواده ای را زیارت کردم که شش فرزندشان در راه خدا شهید شده بودند. قبلاً هم البته این خانواده را من دیده بودم. این سفر دیدم پدر و مادر این خانواده از دنیا رفته اند. یاد این بزرگان، یاد این مردان و زنان دلاور، یعنی پدران و مادران شهدا مثل یاد خود شهدا همیشه زنده است. اینها از خاطره ی يك ملت و يك تاریخ هرگز نخواهد رفت. ما در تاریخ، چیزهائی مربوط به صدر اسلام میخواندیم که اعماق آن را درک نمی کردیم؛ مثل داستان به نظر می آمد؛ اما امروز در ملت خود، در کنار خود، افرادی را می بینیم که از لحاظ فداکاری، از آن زنان و آن مردان که یاد آنان در تاریخ اسلام هزار و چهارصد سال باقی مانده، بالاترند. اینها صبرشان از آنها بیشتر است. آنها نفس گرم رسول خدا را میدیدند، پیغمبر را به چشم میدیدند، در رکاب او میجنگیدند، اینها با هزار و چهارصد سال فاصله، «و امثا به و لم نره صدقا و عدلا» - که در دعای سمات است - با این ایمان مستحکم اینجور ایستادند؛ این چیز کمی است؟ ملت ایران اینجور پیروز شد عزیزان من!

این ایمانهای محکم، این اراده های پولادین، این ایثار و فداکاری بزرگ پدرها و مادرها و خانواده ی شهدا، آنچنان پایه های این بنای مستحکم را قوی و ماندگار کرد، که هیچ طوفانی نتوانسته است و بعد از این هم به اذن الهی نخواهد توانست این بنیان رفیع را تکان بدهد؛ از جا بکند.

پایه ی این بنای مستحکم جمهوری اسلامی، همین صبر شما، همین ایمان شما، همین استقامت شماست. این است که جوانهای امروز ما را با گذشت سی سال از انقلاب این جور انقلابی بار می آورد که شما دارید نمونه ی جوانان مؤمن و انقلابی را می بینید. و اینها همه به برکت اسلام است، به برکت قرآن است.

شما برای خدا فرزندانتان را به جبهه فرستادید، برای خدا در مقابل مصیبت فقدان آنها صبر کردید. اگر نظام اسلامی اندکی از اسلام و از راه اسلام و از هدفهای اسلام انحراف پیدا کند، مطمئناً این پشتوانه ی عظیم، دیگر برای او باقی نخواهد ماند. اینکه امام بزرگوار ما در همه ی اظهاراتش، در همه ی گفته هایش بر روی اسلام تکیه میکرد، به خاطر همین حقیقت است. اسلام است که ما را نگه داشت، اسلام است که به ما قوت بخشید، اسلام است که ما را امیدوار به پیروزی کرد و وارد این میدانهای سخت کرد، اسلام بود که در حمله ی «بیت المقدس»، آن جوانان غریب، آن نیروهای مسلح فاقد امکانات را آنجور در مقابل دشمن بعثی وادار به استقامت کرد که توانستند او را مفتضح کنند، شکست بدهند، خرمشهر را پس بگیرند، از سرزمین اسلامی او را بیرون کنند. این نظام با اسلام به وجود آمد، با اسلام هم زنده خواهد ماند.

همه ی مسئولین نظام باید به این نکته توجه کنند و به اسلام و احکام اسلام و به ارزشهای اسلامی افتخار کنند. درست است که دشمنان اسلام - یعنی دشمنان ملت ایران - این را نمی پسندند. بدیهی است شما وقتی در مقابل يك دشمنی قرار بگیرید، اراده ی قوی داشته باشید، اسلحه ی کارآمد داشته باشید، دشمن این را نمی پسندد؛ میخواهد اراده ی شما را، از شما بگیرد و شما را تضعیف کند؛ اسلحه را از دستتان بگیرد. دشمنان ایران و ایرانی

میدانند که مایه ی ایستادگی و اقتدار این ملت و اراده ی مستحکم او، همین ایمان اسلامی او بود؛ می‌خواهند این را از او بگیرند. آنها تبلیغات جهانی را در همین جهت سازماندهی میکنند. ما باید هوشیار باشیم؛ مسئولین ما باید هوشیار باشند؛ نامزدهای انتخابات باید هوشیار باشند. مبدا نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری در تبلیغات خود برای دلخوشی دشمنان حرفی بر زبان جاری کنند. رضایت خدا را باید در نظر گرفت، رضایت اولیاء را باید در نظر گرفت. آن چیزی را باید معیار قضاوت قرار داد که مایه ی ایستادگی ملت است، مایه ی استحکام ملت است، مایه ی استقامت مردم است و او پایبندی محکم به اسلام است.

خدا را شکر میکنیم که به برکت اسلام نگذاشت خون شهیدان ما پامال و ضایع شود. خون شهیدان ما ضایع و باطل نشد. این عزتی که امروز شما می بینید نظام جمهوری اسلامی و ملت ایران دارند، به برکت همین خونهاست. اینکه در همه ی کشورهای اسلامی، قشر عمومی مردم، ملت ایران را تحسین میکنند، نظام جمهوری اسلامی را به چشم عظمت نگاه میکنند، به برکت این خونهاست. این امنیتی که امروز در کشور ما هست، این حرکت عظیمی که امروز به سمت سازندگی این کشور هست، این کارهای بزرگی که انجام گرفته است، این پیشرفت علمی و فناوری، این افزایش تعداد عالم و دانشمند و دانشجو و محقق و پژوهشگر، اینها همه به برکت خون شهداست. این بیداری عمومی که امروز کشور و ملت ما دارد، به برکت خون شهداست. خون شهدای شما مثل کیمیا، مثل اکسیر توانست این ملت را، این کشور را متحول کند، رشد بدهد و افتخارش مال شهدای شما و مال خود شماست.

ملت ایران تا ابد مدیون شهدا و خانواده های شهداست. این را همه ی ملت ما باید بدانند. هرچه ما عزت به دست بیاوریم، هرچه پیشرفت به دست بیاوریم، مرهون خون شهدای عزیز شما، این جگرگوشه های شماست. اینها بودند که به ما، به کشورشان، به ملتشان، به اسلام عزت دادند. این را همه باید قدر بدانند؛ مسئولین هم باید قدر بدانند، خود شما خانواده ها هم باید قدر بدانید؛ و میدانید.

کمتر خانواده ی شهیدی را من دیده ام که به شهادت فرزند خود افتخار نکند، احساس سربلندی نکند؛ هیچ، شاید هرگز خانواده ی شهیدی را ندیده باشیم. به شهدای خودشان افتخار میکنند، حق هم همین است، جای افتخار هم دارد. نه شما، همه ی ما، همه ی ملت ایران، همه ی مسئولین باید به این مردان دلاور، به این جوانان شجاع افتخار کنند.

و یاد حماسه ی دفاع مقدس باید همیشه در کشور ما باقی بماند و جاودانه باشد. بعضی ها خواستند، سعی هم کردند که یاد دوران دفاع مقدس و آن شجاعت‌های بزرگ و آن عظمتها را بتدریج کمرنگ کنند و از یادها ببرند. اینها اگر نادانسته این کار را میکنند، غفلت بزرگی دارند؛ اگر هم خدای نکرده دانسته است که خیانت است. یاد دفاع مقدس، یاد شهیدان، باید همیشه در بین ملت ما و جامعه ی ما زنده بماند. هنوز خیلی حرفها گفته نشده است. خیلی از خاطرات جوانان شما، فرزندان شما هنوز ثبت نشده. و همان مقداری که بیان شده، نشان دهنده ی يك عظمت غیر قابل اندازه گیری با اذهان معمولی انسان است؛ با فکر و مغز مادی غیرقابل اندازه گیری است. همین چیزهایی که راجع به فتح بیت المقدس، فتح فتح المبین و بقیه ی عملیاتها نوشته شده است، چقدر در آن عظمت هست. اینها را همین جوانان شما انجام دادند.

ما از خداوند متعال برای شهدای عزیزمان علو درجات مسئلت میکنیم. از خدا می‌خواهیم که ما را با این شهدا محشور کند. و همه را بخصوص شما پدرها و مادرها را مشمول شفاعت آنها قرار بدهد و امیدواریم که ان شاءالله این افتخار عظیم ملت ایران همیشه برای ملت ایران مایه ی سرافرازی و مایه ی پیشرفت باشد. و خداوند دل‌های شما را مشحون از فضل خود، رحمت خود، صبر و سکینه ی الهی قرار بدهد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته